

"Искам да ме погребат в ковчег във формата на Flying V китара!"

Интервю на Envy с Michael Amott от Arch Enemy

На 17 юли 2011 г., с цели осем студийни албума и 15 години история зад гърба си, шведските екстремни метъл виртуози Arch Enemy най-сетне ще разтърсят, разцепят и разкъртят и България. Разбира се, става дума за третия, заключителен ден на организираното от неуморните "Loud Concerts" шесто издание на ежегодния "Kavarna Rock Fest", което ще бъде закрито с гръм и трясък именно от главните ни герои – шестструнните братя Michael и Christopher Amott, булдозероподобната ритъм секция Sharlee D'Angelo и Daniel Erlandsson и, разбира се, зверогласата Angela Gossow. Този факт се явява и чудесен повод да потърсим за коментари, обещания, размисли и страсти не кого да е, а лично пращия от добро настроение основател и китарист на скандинавския квинтет...

Metal Katehizis: Как си, Michael?

Johan Edlund: Не мога да се оплача, хе-хе... Все още всичко е спокойно, но много скоро ще потеглим на път, за да обикаляме европейските фестивали в продължение на две седмици. Започваме в Стокхолм, на шведското издание на "Sonisphere", където ще свирим със Slipknot.

Какво представлява един от концерт на Arch Enemy, най-общо казано? Какво да очакваме от вас?

О, интересен въпрос, ха-ха-ха... Всеки път се стремим да даваме максимума от себе си, макар че много зависи и от логистиката. Ако пътуваме с автобус, носим със себе си доста неща от типа на сценичен реквизит, мърчандайз и какво ли още не, но дори и да не е така, неизменно забиваме адски здраво и надъхано. Достатъчно е да хвърлите едно око на някой от кадрите с наши изпълнения в YouTube, за да добиете представа.

След около седмица най-сетне ще имате възможност да демонстрирате мощта си не само по Интернет, но и на живо в България...

Да, най-накрая! Наистина нямам търпение да дойдем във вашата страна, въпреки че, колкото и да ме е срам да си го призная, не знам нищичко за нея... Единственото, което ми се върти в главата, е, че границите с ужасно много държави – Румъния, Македония, Гърция... Нали?

Добави и Сърбия и Турция, както и Черно море, в чиято близост се провежда фестивалът, на който ще свирите, и всичко ще е точно. Колко дълго ще останете тук?

Само ден, така че няма да имаме кой знае колко време да разглеждаме... но пък съм чувал страхотни неща за самия фестивал от музиканти, участвали в него през минали години.

Ако не за друго, дано поне да ви остане време за някоя и друга среща с фенове за снимки и автографи...

Защо не, макар тези неща да не зависят от нас, а от организаторите. Ако са планирали среща с фенове, ще я осъществим с удоволствие. Правила сме го и преди, така че не виждам пречка.

Ще закриете тазгодишното издание на "Kavarna Rock Fest" и предполагам, че в качеството си на хедлайнъри ще изсвирите пълен сет, а не съкратена фестивална програма, нали?

По принцип, тези неща също зависят от конкретния фестивал и организацията му, а не от групите. Случвало се да бъдем хедлайнъри, но въпреки това да ни отпуснат само час, друг път пък са ни давали пълна свобода... В случая, обаче, съдейки по графика, който мярнах наскоро, ще изпълним пълния си, 90-минутен сет. Радвам се, че е така, честно казано, тъй като това ще е първото ни посещение в България и би било редно да поднесем на феновете всичко, което чакат от нас от толкова дълго време.

Това означава, че сетлистът ви няма да е съсредоточен само над новия ви албум, а ще е своеобразна разходка из цялата ви дискография, така ли?

Абсолютно. Предвидили сме да свирим само четири песни от новия диск – всичко останало ще бъде по-стар материал. Ще чуете песни от почти всички издания на Arch Enemy.

Да поговорим и за актуалното ви, излязло едва преди месец творение – "Khaos Legions". Как би препоръчал албума на онези фенове на Arch Enemy, които все още не са го слушали?

Е, не работя в рекламния бизнес, ха-ха-ха, но нека пробвам... И този път сме заложили на изобилието от типичните за музиката на Arch Enemy елементи – екстремен траш и дет метъл ритъм и от гледна точка на барабаните и баса, и на рифовете, съчетан с мелодични китарни партии и хармонии, напомнящи донякъде на Judas Priest и Iron Maiden. Разбира се, над всичко доминира мощният глас на Angela – именно той придава неповторимостта в звученето на парчетата ни... А те, от своя страна, се получиха доста добри, поне според мен. Винаги сме се старали да изпитваме нещата по възможно най-добрия начин, а този път разполагахме с цели четири години за работа над

албума – време, което ни бе достатъчно, за да обмислим песните до най-дребния детайл. Мисля, че това си личи още от първото слушане.

А кои са Легионите на хаоса – самите Arch Enemy, легионите ви от фенове или...?

Бих заложил на феновете... Надявам се наистина да са многобройни като легиони, ха-ха!

Добре, но защо Khaos? Да не би името да има нещо общо с гръцката митология?

Не, макар че и според нея светът произлиза от хаоса. Не съм суеверен човек – предпочитам да вярвам на науката и фактите. От тази гледна точка смятам, че светът ще свърши така, както се е зародил – в пълен хаос.

Ами обложката? Какво искате да кажете с това изображение – вие, петимата членове на Arch Enemy, скрити зад тези страховити маски?

Хе-хе-хе... Опасявам се, че няма конкретно послание. Веднъж просто се събрахме и започнахме да обсъждаме различни варианти. Една от идеите бе да адаптираме известната картина на художника Йожен Дьолакроа, наречена "Свободата води народа" и посветена на Френската революция – да запазим атмосферата, но да ѝ придадем някак по-модерен вид. Възложихме задачата на един американец – казва се Brent Elliott White, и смятам, че се справи блестящо.

"Khaos Legions" бележи десетата година на Arch Enemy с Angela зад микрофона. Кои бяха най-важните промени за групата през този период – и в положителен, и в отрицателен аспект?

Много неща се промениха, но не мисля, че имат нещо общо с Angela. Преживели сме какво ли не заедно – и възходи, и падения, но това е естественният ход на нещата при всяка сериозна група, нали? Може би най-голямото ни постижение в последно време е, че от 2008 г. станахме независими, тъй като Angela пое ролята на мениджър на групата – факт, който подобри положението ни във всяко едно отношение. Отделно от това, напоследък изнасяме все повече концерти по целия свят, включително и на доста екзотични за нас места... Удивително е да узнаеш, например, че имаш почитатели не само в Япония, но и в цяла Азия, Южна Америка и къде ли още не. Имали сме много страхотни преживявания, а що се отнася до неприятните моменти... Може би прекалено многото работа, която се натрупва от време на време, ха-ха! И ранното ставане – ненавиждам го! Като изключим това – няма от какво да се оплача, ха-ха-ха!

Спомена, че Angela действа и като мениджър на Arch Enemy, но останалите в групата сте отдадени само на музиката под формата един или повече, както е в твоя случай, странични проекти. Какво ново около Spiritual Beggars?

Нищо кой знае какво – преди две седмици свиряхме на фестивала "Graspop" в Белгия, предстоят ни концерт в Кипър и Финландия... и това е. Всички членове на Beggars са прекалено заети с другите си групи, така че за новини ще можем да говорим едва след есента.

Ами Carcass? Планирате ли скорошни концертни участия, а защо не и някой и друг нов студийен запис?

О, не – дори не съм се чувал с момчетата от месеци, така че там нещата са напълно замразени за момента.

Музиката на коя от трите групи, в които си замесен, ти е най-близка до сърцето – тежкия рок на Beggars, екстремният метъл на Arch Enemy или грайндажите на Carcass?

Arch Enemy, категорично. Тази група ми позволява да правя всичко, което искам. Само в Arch Enemy мога съвсем спокойно да вкарам влиянията си от Black Sabbath и Judas Priest в значително по-екстремна музика. Творческата атмосфера е великолепна и... Да, смея да заявя, че Arch Enemy ми дава всичко необходимо.

На всеки две-три години се отчиташ и с гост-участие в албуми на свои колеги (сред които Kreator, Candlemass, The Haunted). Не си го правил от 2007 г., когато записа китарен дуел с Jeff Waters за една от песните в "Metal" на Annihilator, така че не е ли крайно време за нов гастрол в нечие творение?

В интерес на истината, непрекъснато получавам предложения за гост-участия – най-вече за някое и друго китарно соло, но не е толкова просто... От една страна, бих приел да свиря само в албум на група, която харесвам истински, а от друга – трябва да разполагам и с нужното свободно време. Обикновено разговорите протичат по следния начин: "Можеш ли да изпълниш соло в една от песните за новия ни албум?", на което аз отвърщам: "С удоволствие. За кога ви трябва?", а отговорът е: "За утре." Е, няма как да стане, ха-ха... Все пак е добре, че ми зададе този въпрос, тъй като точно преди два дни осъществих поредното си гост-участие – записах китарно соло за предстоящото издание на един от най-любимите ми музиканти за всички времена. Проблемът е, че не мога да ти кажа името му, ха-ха-ха!

Защо?

Изрично ме помолиха да не издавам каквито и да било подробности по въпроса – искат новината да дойде от тях. Би трябвало да е скоро, надявам се...

Дано. А ако можеше да избираш, с кой музикант би записал нещо заедно? Изключваме тайнствената личност, с която си си сътрудничил преди два дни.

Хмм, не знам... Въпросът ти всъщност е ужасно труден... Може би... Да, бих искал да съм на мястото на Gary Holt (наскоро китаристът на Exodus замести Jeff Hanneman на някои от концертите на Slayer – б.а.). Да свириш тези песни с Dave Lombardo зад гърба си трябва да е било несравнимо изживяване!

Вярваш ли, че ще продължаваш да бъдеш активен китарист и след 20 или 30 години?

О, да – дори смятам да си поръчам ковчег във формата на Flying V китара, в който да ме погребат, ха-ха-ха! Сериозно – смятам, че щом си музикант, оставаш такъв за цял живот. Свиря от толкова дълго време, че дори не мога да си представя как бих могъл да спра някой ден... а и не умея абсолютно нищо друго, ако трябва да съм напълно откровен, ха-ха-ха!

